

МАНДРУЙ УКРАЇНОЮ!

Моє улюблене місце на Землі – село Росохач. Там живе моя бабуся і мій дідусь. Село дуже гарне. Там протікає річка Серет. У ній водяться щуки, марени, карасі, плотва і раки. У сосновому лісі дуже чисте повітря і пахне хвоєю. Я люблю збирати сунічку, малинку і грибочки. З ромашок або кульбабок ми з сестричкою виплітаємо віночки. Ще я люблю село навесні, коли зацвітуть вишні, черемха і бузок. Я з нетерпінням чекаю поїздки у село.

*Христина Морнак,
учениця 1-А класу СЗШ № 62 міста Львова.*

Я хочу поділитися своїми враженнями від подорожі Україною. Спочатку ми відпочивали поблизу Дністровського водосховища. Які там чудові краєвиди: гори, ліси водоспад, каньйони! Ми плавали на човні, ловили рибу. Водоспад Шипіт здався мені таким великим і потужним, що дух перехопило.

А ще ми їздили на озеро Синевир. Його краса пробудила гордість, що все це – в Україні. А за Солотвинське озеро мені було боляче. Колись тут були великі і красиві озера та печери, але вони пішли під землю, і залишилось одне озерце. Воно дуже солоне. Коли ми з братиком вийшли з води, то були білі-білі, наче посипані сіллю.

Де кілька днів ми пробули на річці Тиса. Річка дуже швидка та глибока. Але біля берега мілко, і ми будували з камінчиків замки, басейни і печери, кидали в річку камінці. Вода в річці тепла і чистенька, в ній приємно плавати і пірнати. Чорні скелі на річці Ріка гарні і високі. Річка Ріка мілка і повільна, тому ми сміливо плавали і пірнали. Я люблю свою Україну за мальовничу красу природи.

*Сташек Пешковський,
учень 3 класу СЗШ №78 міста Львова.*

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:

Дарія Біда, тел.: (032) 236-71-23,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua

Заступник головного редактора:

Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com
Дизайн і верстка Марина Шутурма

Підписано до друку 04.04.13,
формат 60х84/8.
Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ „Видавничий дім „УКРПОЛ”.

Юний синоптик

(твоє ім'я та прізвище)

№16/2013

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

ЛІТО, ЛІТО, ЛІТЕЧКО!

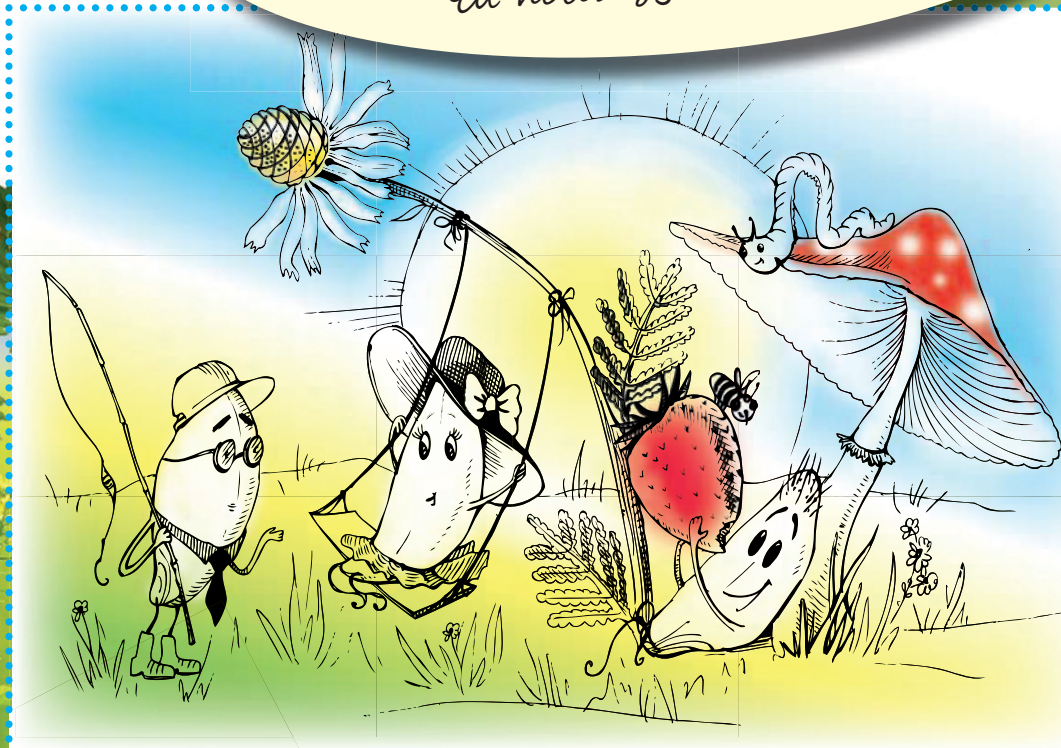
Літо промайне, наче один день – кажуть у народі. А й справді, влітку час спливає дуже швидко. Непевне, у твоїх „літніх” планах – поїздка з батьками до моря або мандрівка у гори? А може, на село до бабусі? Чи у табір за місто? Це чудово!

А найкраще те, що влітку є нагода наблизитися до природи. Сподіваємося, ти напишеш нам про свої літні спостереження, про цікаві місця, які ти відвідав під час літнього відпочинку, про свої добрі вчинки, складеш вірші та казки про природу.

Пам'ятай, що справжній природодослідник

- Не зриває квіти.
- Не ловить метеликів, бабок.
- Не ламає пагони дерев та кущів.
- Не руйнує мурашники.
- Не розорює гнізда.
- Не збиває гриби.
- Не чіпає у лісі павутиння.

– Літа чекають всі.
– Ще б пак, влітку – канікули!
– Можна більше часу бути на природі:
у лісі, лузі, парку, на озері
чи поблизу ставка...

Пошановувачі суниць

Наукова казка

Біля будинку, у якому жив першокласник Єгорчик, росли яблуні, вишні, смородина, малина та інші садові і городні культури. Єгор з радістю допомагав мамі доглядати за рослинами. Особливо йому подобалося збирати суниці. Ось уже декілька тижнів він милувався їхніми квіточками і з нетерпінням чекав, коли достигнуть улюблені ягоди. Нарешті суниця стала великою і яскравою. Єгорка щоранку, не чекаючи мами, вибігав на вулицю з маленьким кошиком і збирав соковиті плоди.

Через декілька днів він помітив, що деякі ягоди пошкоджені, наче хтось пообгризав їх маленькими зубками. Єгор вирішив спіймати злодія. Щодня він обходив ділянку і з'ясував, що зловмисниками є мурахи. Вони ще зранку обирали стиглу суничину, обліплювали її та смакували аж до обіду.

Єгор зібрав усі ягоди і почав топтати непроханих гостей. Одна мураха залізла йому під штанці і боляче вкусила. Розлючений Єгор взяв палку і замахнувся на невеличку пірамідку, зроблену з грудок землі, гілочок, хвоїнок, бруньок, шматочків кори дерев, поблизу якої найбільше метушилися мурахи. Поруч була мама.

– Ти чого так розлютився? Чому хочеш знищити мурашник? – зупинила вона сина.

– Вони погані, – відповів малюк.

– Що ти! Це – чорні садові мурахи. Здавна люди всіляко намагалися заманити їх у сади, а в лісах дбайливі лісничі довкола великого мурашника ставили огорожу, щоб хтось ненароком не зруйнував його. Подивися, – підвела мама сина до мурашника, – отут залишки від жука короїда, а тут – мертва гусінь. Мурахи знищують комах-шкідників, через яких рослини гинуть або хворіють.

– Вони кусаються, – не здавався Єгор.

– Крім того, – терпляче пояснювала мати, – вони розпушують ґрунт. Повітря і вода надходять до коренів, рослини краще ростуть і дають більший врожай.

– Вони псують наші суниці, – невпевнено виправдовувався син.

– Так, – засміялася мама, – вони дійсно їх полюбляють, та користі від них значно більше, ніж шкоди.

Єгорчик замислився, схопив з кошика дві найбільші суничини і поклав поблизу мурашника.

– Пригощайтесь! Вибачте мені, – тихо сказав малюк і обережно, щоб не наступити на мурах, поніс кошик з улюбленими ягодами додому.

Марина Яремійчук

САМ СОБІ СИНОПТИК

Червень: перша ягідка в роток, друга – в козубок.

- Червень сухий – купуй бджілку, а мокрий – корівку.
- Рум'яний вечір і сірий ранок – на хорошу погоду.
- Ранковий туман – на гошу днину.
- Вечірня роса лягла рано – наступний день буде сонячний.
- Рясно цвіте гречка – на спекотне літо.

Липень: сонце йде на зиму, а літо – на спеку.

- Бджоли сидять на стінках вулика – на спеку.
- Липа цвіте – ловиться сом.
- З'явиться перший туман – йди по гриби.
- До пізньої ночі сюрчать цвіркуні – ранок буде тихий і сонячний.
- Якщо жовта акація дуже пахне, а біля неї в'ються мошки – дощитиме.

Серпень: спина мліє, а зерно спіє.

- Грозовий серпень – на довгу і теплу осінь.
- Чистий схід сонця – на суху погоду.
- Якщо в серпні жовтіє листя на деревах – на ранню осінь.
- Полетіли на південь журавлі – буде рання зима.
- Багато павутиння – на довготривалу й гошу осінь.
- Багато ягід на горобині – буде дощова осінь, мало – суха.